

на назжритѣ, които сж дошли на ангаря или на господарски съюзеиъ; въ ржцѣтъ си тѣ носятъ хиппопотамови нагайки и французски камшици. Мюдюритѣ само и само подканятъ:

— Хайде, момчета, хайде! Валията ще ни поблагодари и вашитѣ подвизи ще достигнатъ до ушитѣ на падишаха. Хайде, момчета!

— Юзбашинитѣ получаваха заповѣди, отиваха нѣколко раскрача напрѣдъ, връщаха се и даваха на началството си рапортъ съ поклони, безъ да говорятъ нито дума, защото тѣ до огъня не дохождаха. Имаше тамъ имами, съ бѣли и зелени чалми, и дервиши съ калпаци и съ черни гугли. Тѣ викаха и рѣвяха: „Аллахъ! ху, ху, ху! Въ запрѣтнати до плѣшитѣ ржцѣ тѣ държатъ ножове и сж готови да се хвърлятъ въ сѣчь. Бѣше тамъ и английскій консулскій агентъ съ драгоманина. На юзбашинитѣ е заповѣдано да сдържатъ имамитѣ и дервишинитѣ, за да не подадѣтъ поводъ за поста относително фанатизма. Старшиитѣ каймакаминъ отдаде строго този приказъ, и като се приближи при консулскій агентъ рѣче му съ усмивка-

— Всичко по правото, спорѣдъ танзимата, на френски бичимъ. И вашѣта велика падишахиня имаше сжщо такива неприятности въ Индия; тя тоже не жалѣеше бунтовницитѣ.

Джонъ Буллъ одобрително кимна съ глава.

— Само да не викатъ французитѣ; сами тѣ сж бунтовници и сж готови да се застѣпватъ за бунтовницитѣ по цѣлий свѣтъ. Ний ще ви защитимъ; само дѣйствайте бързо и рѣшително, както ний въ Индия. Ний сме съ васъ!

Каймакамина едвамъ че не направи мюсюманско преклонение прѣдъ английскійтъ християнинъ.

— Не ме забравяйте, високопоставеній господине. Авгъ тридесетъ години служа на правителството, а пакъ нѣмамъ още нито меджедия, нито османие, при това и чинѣтъ ми не е голѣмъ. Въшиятъ посланикъ—малкейтѣ надешахъ, може да направи всичко, което поиска.

Джонъ Буллъ се зачерви отъ удоволствие.